

sofriu una sèrie de mutilacions, per part de la censura "acadèmica", abans de publicar-se.

* * *

La policia de l'intrèpid Virrei de Catalunya continua "descobrint" complots i empresonant catalanistes per tal de demostrar la sinceritat "patriòtica" que el portà a muntar "Canigó" al Liceu de la nostra capital. La durada de l'empresonament varia segons l'humor del capatàs governatiu de Franco, aquest coronel amb fums de "generalísim", inventor d'un "fuero" que permet tots els "desafueros".

* * *

Els "coros y danzas" de la Falange, continuen recollint protestes arreu del món. Les darreres han estat produïdes a Nova York i a Los Angeles. La "Damon Runyon contra el Càncer" ha declinat els beneficis que li oferien els patrocinadors de les exhibicions falangistes. Mr. Norman Thomas declarà simplement: "Francisco Franco és un càncer per al poble espanyol i, per tant, una organització humanitària no pot tenir tractes amb els enemics de la llibertat".

* * *

El catalanista renegat fundador de "La nova revista", José Maria Junoy, ha publicat un article a "La Vanguardia española" contra François Mauriac i André Maurois. El catolicisme vibrant del primer exaspera el probissó Junoy (ex-iconoclasta), perquè no s'avé a deixar tranquils tots els qui, d'una manera o altra, ataquen la dignitat i la llibertat humanes.

* * *

El poeta brasileny, Murilo Mende, que havia de donar uns curssets a Madrid, ha estat declarat "persona no grata" pel govern franquista, per no considerar-se'l d'idees totalitàries. El poeta s'ha negat a declarar que "el clima espanyol" no s'adeia amb la seva salut i ha denunciat que només s'admet a Espanya "un cierto tipo de catolicismo reaccionario, atrasado y estrecho, que nada tiene que ver con la verdadera cultura".

* * *

L'Onze de Setembre, a les nou de la vetlla, el nostre distingit amic i correligionari senyor Ot Duran d'Ocon, va donar una conferència a l'Orfeó Català, evocant la gesta històrica dels nostres màrtirs nacionals.

El públic, nombrosíssim, que emplenava el saló d'actes de gom a gom, va seguir amb gran atenció i interès l'evocació que va fer el conferenciant d'aquella lluita heroica i tan tràgica que es veieren forçats a sostenir aquells venerables catalans en defensa dels drets i de la llibertat del nostre poble.

* * *

Els dies 5, 6 i 10 de setembre, a la Sala Guimerà, l'Agrupació Catalana d'Art Dramàtic va posar en escena, amb tota propietat, la comèdia en tres actes "Allò que tal vegada s'esdevingué...", original de Joan Oliver.

Felicitem a tot l'estol d'interprets, especialment a Francesc Massaguer, per l'emoció i sensibilitat artística amb què van presentar l'esmentada obra.

* * *

Fa uns dies es troba quelcom delicat de salut el nostre

dilecte amic i membre directiu d'E. R. de C., senyor Miquel Santaló.

No cal dir com li desitgem un prompte i total millorament.

* * *

El concordat entre Franco i el Sant Pare ha fet aixecar en aquests moments molta polseguera en el món enter. Ací Mèxic mateix, per exemple, hem vist com, periòdics de la tassitura d'"Excèl·lor" i "Ultimas Noticias", hi han dedicat editorials d'un fons humà i liberal com no estem gaire acostumats a llegir en les seves pàgines.

Vegeu-ne, si us plau, un botó per mostra; val la pena.

Diu així:

"Franco ha cometido errores de extremismo que algún día pagará, lo cual no tiene demasiada importancia en la historia de la Humanidad. Pero también los pagará España, y eso sí es grave y deplorable.

"Tenemos a la vista el concordato de Franco con el Vaticano, y en él leemos frases y acuerdos que son una verdadera ofensa al espíritu liberal que impera en el mundo occidental. Y que no se nos diga que el Vaticano es infalible. Con los errores políticos cometidos por los gobiernos pontificios podrían llenarse —y se han llenado— volúmenes enteros. Cuando el Estado Vaticano firma un tratado con otro país, puede cometer, y comete, errores. Y nos parece que errores, y graves, se han cometido al establecer, con el concordato que nos ocupa, lo siguiente: "En todos los centros docentes de cualquier orden y grado, sean estatales o no, la enseñanza se ajustará a los principios del dogma y de la moral de la Iglesia Católica. Los ordinarios (entiéndase obispos), ejercerán libremente su misión de vigilancia sobre dichos centros docentes en lo que concierne a la pureza de la fe, las buenas costumbres y la educación religiosa. Los ordinarios podrán exigir que sean permitidos o que sean retirados libros, publicaciones y material de enseñanza contrarios al dogma y a la moral católicos".

"Con la muerte total de la libertad en España, tememos que los efectos sean contrarios a lo que los firmantes del concordato esperan.

"Lo que siempre ha sucedido, sucederá. Sólo el fanatismo político o religioso comete, ha cometido y cometerá el error de creer en la eficacia de la mordaza. Allí está, para probarlo, la propia historia de España. No la han comprendido, y siguen sin comprenderla.

* * *

Recents incidents vénen a demostrar, si encara calgués, la submissió dels periodistes a l'autoritat governativa falangista. Lluís Marsillach s'atreví a denunciar des de "Solidaridad Nacional" les "casas de papel" que havien estat posades a la disposició dels desnonats de les barraques. El "Gobierno civil" ha respost a la denúncia amb una nota que tracta d'"estúpido" l'autor de la crítica el qual ha estat denunciat al Fiscal i al Ministre de la Informació.

En la referida nota, però, no s'explica al públic que Marsillach fou conduït per una parella de la Guàrdia civil davant la "Junta de Viviendas" perquè s'expliqués sobre les "casas de papel" i perquè digués quin era el "caballero que mayor provecho ha de sacar de la beneficencia". El que fa de Governador (a) Acedo, ofrenà tota mena d'improperis a l'acusat el qual, completament esma-perdut, no s'atreví a respondre. Es creu que prendran el carnet periodístic a Marsillach el qual, a hores d'ara, sent el pes de l'abandó amb què l'han distingit el seus "camarades" de professió, incapaces d'un gest de solidaritat.